

Arrest

nr. 258 894 van 30 juli 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 mei 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat M. VANDEWALLE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 september 2015 dienden verzoekster haar vader, haar broer Z. en haar broer J. en diens echtgenote een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 15 december 2015 dienden verzoekster, de moeder van verzoekster voor zichzelf en voor verzoeksters drie minderjarige broers ook een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 12 oktober 2017 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster, haar ouders en haar broers.

Op 28 februari 2019 dienden verzoekster, haar ouders, broers en schoonzus opnieuw een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 juli 2019 verklaarde het CGVS deze volgende verzoeken niet-ontvankelijk.

Op 2 januari 2020 dienden verzoekster en haar ouders (inclusief broers) opnieuw een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 april 2020 verklaarde het CGVS deze verzoeken niet-ontvankelijk. Tegen deze beslissingen dienden verzoekster, haar ouders en broer een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 251 716 van 26 maart 2021 verwierp de Raad het beroep van de ouders. Bij arrest nr. 251 719 van 26 maart 2021, waarin integraal het arrest inzake de ouders wordt overgenomen, verwierp de Raad het beroep voor verzoekster.

Op 11 mei 2020 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoek om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) voor verzoekster.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw , die verklaart te heten,

naam : R.

voornaam : K. B.

geboortedatum : [...]1994

geboorteplaats : M.

nationaliteit : Irak

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 10/04/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°, inderdaad, aangezien betrokkene al op 15/12/2015; 28/02/2019; 02/01/2020; internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CGVS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen."

Bij arrest nr. 258 891 van 30 juli 2021 vernietigde de Raad de bijlage 13quinquies van 11 mei 2020 voor de moeder en minderjarige broers. Bij arrest nr. 258 892 van 30 juli 2021 vernietigde de Raad de bijlage 13quinquies van dezelfde datum voor de vader.

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM).

Zij licht het middel onder meer toe als volgt:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verweerder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het evenredigheidsbeginsel waarborgt dat het verweerder in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt. Daarnaast houdt het redelijkheidsbeginsel in dat de opgegeven motieven kunnen verantwoorden om tot een bepaalde beslissing te zijn gekomen.

[...]

4.2.2. Het gezins- en familieleven

Het bestreden bevel werd genomen in uitvoering van het art. 7 Vreemdelingenwet.

Art. 7 Vw. bepaalt dat de hogere rechtsnormen onverminderd gelden:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven."
Het feit dat verweerder een gebonden bevoegdheid zou hebben bij het afleveren van een bijlage 13quinquies wordt dus zonder meer getemperd en verweerder dient rekening te houden met hogere rechtsnormen.

Dit blijkt uit de bewoordingen van art. 7 : "Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag..."

Het respect voor het familieleven en gezinsleven wordt gewaarborgd door art. 8 E.V.R.M. dat rechtstreekse werking heeft. Naast het art. 8 E.V.R.M., wordt het gezinsleven ook tevens verzekerd door art. 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Het Handvest, dat rechtstreekse werking heeft, stelt in het art. 7 het volgende:

"De eerbiediging van het privé-leven en van het familie- en gezinsleven:

Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie."

Bovendien stelt het art. 74/13 Vw. uitdrukkelijk dat verweerder rekening dient te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij elke verwijderingsmaatregel:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Verzoekster wenst dan ook te wijzen op de rechtspraak van de Uw zetel dewelke beaamt dat de verweerster in het licht van art. 74/13 Vw. een individueel onderzoek moet doen bij het nemen van een verwijderingsmaatregel (RVV 130 247, 26 september 2014).

Art. 74/13 Vw bevat dusdanig een specifieke zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de verweerster (RVV 19.06.2017, RVV 17.08.2017).

In een tal van arresten werd nog specifiek benadrukt dat bij het nemen van een bevel na afwijzing van het verzoek om internationale bescherming, verweerster rekening moet houden met het gezinsleven van de vreemdeling (RVV 24.04.2015, en 10.10.2015).

Huidige beslissing schendt de vermelde grondrechten en wetsartikelen. Verzoekster heeft immers weldegelijk een privé- en gezinsleven in België.

Verzoekster verblijft intussen bijna 5 jaar in België.

Verzoekster woont samen met haar ouders en volgende 4 broers te [...] Haacht, [...]:

- R., N. B.
- R., R. B.
- R., M. B.
- R., Z. B. (stuk 5)

Broer R. J. B. woont tevens in België samen met zijn echtgenote en hun drie minderjarige kinderen.

De beslissing van verweerster heeft tot gevolg heeft(sic) dat het kerngezin van verzoekster, dat al jaren samenleeft, zou worden gescheiden van elkaar. Verweerster is niet redelijk.

Verzoekster heeft amper nog familie in haar herkomstland.

De twee minderjarige broers van verzoekster lopen school in België. De familie is geïntegreerd en leert Nederlands. Verzoekster en haar broer volgen een opleiding.

Nergens in de bestreden beslissing kan gelezen worden hoe deze bestreden beslissing rekening houdt met deze gezinssituatie...

Uit beslissing van de verweerster blijkt geenszins dat er onderzoek werd gedaan naar de familiale toestand van verzoekster of dat er rekening werd gehouden met het gezinsleven van verzoekster.

Niet alleen het art 8 E.V.R.M. en het art 7 van het Handvest van de EU grondrechten werden manifest geschonden maar ook de bijzondere zorgvuldigheidsplicht van het art. 74/14 Vw en de motiveringsplicht werden door verweerster miskend.

[...]

Verzoekster voert onder meer de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en van artikel 8 van het EVRM. Zij stipt onder meer het gezins- en familieleven aan en wijst erop dat het respect voor het familieleven en gezinsleven gewaarborgd wordt door artikel 8 van het EVRM en door artikel 7 van het Handvest. Een zorgvuldig onderzoek van de specifieke situatie is vervat in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dat vereist dat met het gezins- en familieleven wordt rekening gehouden bij het nemen van een verwijderingsmaatregel. Verzoekster wijst erop dat zij ondertussen 5 jaar in België verblijft met haar ouders, vier broers op hetzelfde adres. Zij stipt aan dat de beslissing van de gemachtigde tot het gevolg heeft dat haar kerngezin, dat al jaren samenleeft, zou worden gescheiden van elkaar, hetgeen zij onredelijk acht. Verzoekster stipt aan dat zij amper nog familie heeft in het herkomstland en dat nergens in de bestreden beslissing kan gelezen worden hoe met de gezinssituatie rekening werd gehouden. Verzoekster concludeert tot een schending van artikel 8 van het EVRM, artikel 7 van het Handvest en de zorgvuldigheidsplicht.

Beoordeling

De rechtsgrond van de bestreden beslissing is artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Verzoekster betwist niet dat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten. Echter uit de aanhef van de toegepaste rechtsgrond blijkt dat in een dergelijke situatie een bevel moet worden opgelegd *“onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag”*. Uit deze aanhef blijkt dan ook dat de gemachtigde moet rekening houden met onder meer het bepaalde in artikel 8 van het EVRM, op voorwaarde dat verzoekster een beschermingswaardig gezins- en/of privéleven kan aannemelijk maken.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Zoals verzoekster terecht aanstipt, blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing niet dat met haar gezins- of familieleven werd rekening gehouden.

Wel blijkt in het administratief dossier dat de gemachtigde een *“evaluatie 74/13”* heeft opgesteld van 11 mei 2020, dag van het nemen van de bestreden beslissing. Hieronder staat bij het gezins- en familieleven vermeld: *“Betrokkene verklaarde tijdens haar verschillende interviews bij de DVZ in België te verblijven met haar ouders en vijf broers, maar zij behoren allen niet tot de gezinskern van betrokkene. Niettemin maken de ouders en vier broers van betrokkene eveneens het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg kan (een deel van) de familiekeren samen terugkeren naar het land van herkomst.”* Vervolgens gaat de gemachtigde in die evaluatienota nog in op de opleiding die verzoekster heeft gevolgd.

Verzoekster blijkt op het ogenblik van de bestreden beslissing meerderjarig te zijn, namelijk 25 jaar. Verweerder kan in de nota gevolgd worden dat volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de gezinsband tussen echtgenoten en partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen verondersteld wordt, maar dat dit niet geldt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel beschermd wordt door artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de normale affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

Echter, er blijkt eveneens uit de rechtspraak van het EHRM dat de banden tussen jonge volwassenen die nog geen eigen gezin hebben gesticht en hun ouders of andere naaste familieleden eveneens een ‘gezinsleven’ kunnen uitmaken. Zo stelt het EHRM in de zaak Maslov: *“En tout état de cause, la Cour a admis dans un certain nombre d'affaires concernant de jeunes adultes qui n'avaient pas encore fondé leur propre famille que leurs liens avec leurs parents et d'autres membres de leur famille proche s'analysaient également en une « vie familiale »* (Bouchelkia c. France, 29 janvier 1997, § 41, Recueil 1997-I, El Boujaïdi, précité, § 33, et Ezzouhdi, précité, § 26). (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 62) Het Hof stelt bijvoorbeeld ook in de zaak Osman: *“The Court has accepted in a number of cases concerning young adults who had not yet founded a family of their own that their relationship with their parents and other close family members also constituted “family life”. Furthermore, Article 8 also protects the right to establish and develop relationships with other human beings and the outside world and can sometimes embrace aspects of an individual's social identity, it must be accepted that the*

totality of social ties between settled migrants and the community in which they are living constitutes part of the concept of “private life” within the meaning of Article 8. Regardless of the existence or otherwise of a “family life”, the expulsion of a settled migrant therefore constitutes an interference with his or her right to respect for private life. It will depend on the circumstances of the particular case whether it is appropriate for the Court to focus on the “family life” rather than the “private life” aspect (Maslov v. Austria [GC], no. 1638/03, §§ 62-63, 23 June 2008. (EHRM 14 juni 2011, Osman/Denemarken, § 55).

In casu blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster samen met haar moeder is gearriveerd in België en altijd op hetzelfde adres gewoond heeft als haar ouders en broers, met uitzondering van broer J. die wel een eigen gezin heeft gesticht met een vrouw en twee kinderen. Ze heeft ook een volledig gelijklopend parcours afgelegd op vlak van internationale bescherming en heeft geen eigen gezin gesticht. De Raad is dan ook van oordeel dat niet zonder zorgvuldig onderzoek kan vastgesteld worden dat de ouders en broers waarmee zij altijd een gezin heeft gevormd, niet tot haar gezinskern behoren. Het is mogelijk dat verzoekster als een jong volwassene moet beschouwd worden, die nog geen eigen gezin heeft gesticht en er wel van een beschermingswaardig gezins- of familieleven met hen sprake is, zoals aangehaald in de hierboven geciteerde rechtspraak. Bovendien, waar de gemachtigde in die evaluatienota nog motiveert dat de ouders en broers ook het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten en dat aldus een deel van de familiekeren samen kan terugkeren naar het land van herkomst, kan de Raad er geen abstractie van maken dat de bevelen om het grondgebied te verlaten voor de ouders en minderjarige broers werden vernietigd bij de arresten nrs. 258 891 en 258 892 van 30 juli 2021. Ook het bevel om het grondgebied te verlaten voor de broer Z. werd vernietigd bij arrest nr. 258 893 van 30 juli 2021. Bijgevolg kan dit motief niet staande blijven.

Zonder zorgvuldig onderzoek naar eventuele familiebanden in het herkomstland, kan in casu niet gesteld worden dat verzoekster kan gescheiden worden van haar ouders. In die zin kan een schending van artikel 8 van het EVRM of van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, wat betreft het familie- en gezinsleven, aangenomen worden.

In de nota met opmerkingen wijst verweerder er meerdere malen op dat de ouders en broers, waarmee verzoekster stelt samen te wonen, eveneens het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten, zodat niet kan ingezien worden hoe de bestreden beslissing het familieleven van verzoekster in het gedrang zou kunnen brengen. Dit is evenwel niet langer aan de orde. Verder stelt verweerder nog dat het aan verzoekster toekomt op voldoende precieze wijze het ingeroepen familie- en gezinsleven, of privéleven aan te tonen. De Raad kan dit volgen, doch verwijst dienaangaande naar het voorgaande. Verweerder citeert in de nota nog uit een arrest van de Raad waarin er wordt op gewezen dat het hebben van een gemeenschappelijke verblijfplaats op zich niet volstaat om een gezinssituatie te scheppen. De Raad kan dit in principe volgen, doch er moet in concreto nagegaan worden of men onder de rechtspraak van de “jong volwassene die nog geen eigen gezin heeft gesticht” kan vallen. In het voorbeeld dat verweerder aanhaalt, ging het om een vrouw van 32 jaar oud, die lerares is, gehuwd was en nog een moeder in het herkomstland had. Die situatie is voor de hand liggend niet vergelijkbaar met de feitelijke situatie van verzoekster in casu.

Verder gaat verweerder in de nota nog over tot een uitgebreide belangenafweging, die evenwel niet in de bestreden beslissing, noch in de evaluatienota terug te vinden is, zodat deze als a posteriori moet worden beschouwd. Wat betreft artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet verwijst verweerder in de nota eveneens naar de synthesesnota van 11 mei 2020. Dienaangaande kan de Raad volstaan met een verwijzing naar de bespreking supra van de motieven aangaande het familie- en gezinsleven.

Het betoog van verweerder doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Het onderdeel van het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 mei 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

A. MAES